

[Valdemar Sørensen.]

lad os faa de Tal frem, og lad os faa dem præsenteret i Udvalget, saa man kan dømme om dem. En Ordfører for et stort Parti som Venstre eller det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen som Ordfører for de Konservative kan ikke lade en Antagelse som denne glide forbi sig med det Udtryk „man tror“. De ærede Medlemmer rejser her en Sag og siger samtidig, man kan gøre op, hvor meget Arbejdsløshedsloven har gavnet eller skadet de arbejdsløse; men saa maa de ærede Medlemmer virkelig gøre det op, og ikke nøjes med at komme med deres Tro; den kommer der ikke en eneste Arbejder i Arbejde af. Men det var meget nyttigt, hvis man for en Gangs Skyld kunde komme ind paa en reel Forhandling om disse Forhold, saa man virkelig saa, hvad de Herrer har i Tasken.

Hvis det er rigtigt — jeg skal ikke dømme, om det er rigtigt, men Tallene kan prøves —, hvad det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen paa den anden Side siger om Overarbejdslovens Virkninger, at den, saa vidt jeg kan skønne, naar man tager de Tal, det ærede Medlem nævnte som et Udsnit, har bragt mellem to og tre Tusinde Mænd i Arbejde — saa vil jeg dog synes, at der hører mange flere Betragtninger til for at skride til en Ophævelse af denne Lov end de, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen fremførte her. Hvis man virkelig ved denne Lovgivning har faaet en 2 000—3 000 Mand i Arbejde, er det nødvendigt for at kræve denne Lov ophævet, at de ærede Medlemmer Hr. Boeck-Hansen og Erik Eriksen stiller med Tal fra den anden Side, som godtgør, hvad denne Lovgivning har skadet Arbejdet. De Herrer siger jo, de kan gøre det; jeg synes, det var rigtigst, hvis Arbejdet var gjort, før de stod op her paa Talerstolen og fremkom med disse Bemærkninger; men naar de lover, de kan gøre det, haaber jeg, det bliver gjort, saa vi i Udvalget kan faa Tallene stillet sammen.

Endelig vil jeg sige, at ogsaa jeg mener, at for de Folk, der maa afgive Overarbejde af videre Betydning, vil det være et smerteligt Tab, selv om jeg ikke vil udbrede mig om det i de lyriske Vendinger, der er det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen egne. Men der er Tab forbundet med det, og naar jeg skal nævne, hvad der formit og mit Partis Vedkommende har været Hovedsagen til, at vi er gaaet med til en Lovgivning som denne, er det netop, at her kommer Arbejderne og Arbejderorganisationerne med det Tilbud at gøre dette Offer for at faa deres Kammerater,

der har været arbejdsløse længe, i Arbejde. Og naar man kommer og lægger dette Offer paa Bordet foran os, hvorfor skulde vi saa dog ikke, samfundsmæssigt indstillet til Arbejdsløsheden, sige: Det accepterer vi, det er rigtigt. Og det er efter min Formening en Ros for hele den danske Arbejderbevægelse, at den har rejst det Spørgsmaal paa den Maade og ført det igennem paa den Maade, som den har gjort. Derfor har vi taget Loven, og derfor holder vi paa den, saa længe vi synes, der er Rimelighed og Rigtighed i at gøre det.

Jeg ser jo nu, at man fra de Sider, hvorfra man bekæmper Lovgivningen, ikke tager dette Synspunkt i Betragtning. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, der ellers roser sig af et godt Forhold til Arbejderbevægelsen, har ikke Øje for, hvad det betyder for den danske Arbejderbevægelse at sætte sig ud over hele den Modstand, der naturligvis maa være, ogsaa i Arbejdernes egne Rækker, mod en Lovgivning som denne. Det forekommer mig dog i den Debat, man et Aar igennem har ført om Arbejdsløshedsspørgsmaalet, at være et Synspunkt af moralsk Værdi, at man kan sige: Her lægger den danske Arbejderbevægelse et virkeligt Offer paa Bordet! Og saa lønnes man med den Slags Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen er saa flot med.

Mig forekommer det ikke, at det Forslag, det ærede Medlem fremkommer med her, er paa sin Plads, og jeg tror heller ikke, at den Befolkning, dette Forslag, saa aabenbart i Valgøjemed, henvender sig til, vil se paa det, saaledes som det ærede Medlem ønsker, den skal se paa det. Jeg tror, at denne Lovgivning har haft et Ærinde i Arbejdsløshedsspørgsmaalet her i Landet, og at der er kommet noget godt ud af den, og det paahviler nu de Herrer, som kritiserer den saa stærkt og tror, at den har skadet Arbejdsmulighederne i Landet, at paavise ved Tal, lige saa nøgterne som dem, det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen nævnte, hvor og hvor meget Lovgivningen har skadet Arbejdsmulighederne.

Jeg er villig til ogsaa at overveje alle disse Ting i et Udvalg, men noget Løfte om at gaa med til det ærede Medlems Hjerteønske, at faa ophævet denne Lovgivning, kan jeg ikke give.

Hartel: Mit Parti er af den Opfattelse, at Loven om Forbud mod Overarbejde volder mange Ulemper og i Virkeligheden ikke er populær, hverken inden for Arbejdernes Rækker eller inden for Arbejdsgiver-